

som den ærede Minister har været, have ogsaa været fuldt fremme i vore Forhandlinger. Smid- lertid har det jo saaledes, som ogsaa den ærede Minister har fremhævet, altid været en Forudsæt- ning her, da vi byggede denne Bane, at den en- gang i Tiden skulde fortsættes, ligesom det ogsaa har været en Forudsætning, at den øvrige Bane- stump til den Tid saa vidt muligt skulde søges erhvervet. Nu skal jeg villigt indrømme, at disse Salgsfor- hold med Hensyn til Silkeborgbanen ikke ere me- get fristende. Saaledes som denne Bane er stillet i dette Dieblit, er det jo vist, at efter den Bærbi- den har, maatte det snarest stille sig saaledes, at vi skulde have Penge for at tage den, end at de Andre skulde have Penge for at afstaa den. Det Forslag, der er stillet af Flertallet om at købe denne Bane, gaar jo meget vidt; det er det samme Forslag, der under helt andre Konjunkturer og Forhold for adskillige Aar siden blev budt Entre- preneurerne af denne Bane. I Forbindelse med enkelte andre Meningsfæller have vi tilladt os at stille et Ændringsforslag, hvorved vi tro, at Kjøbesummen for denne Bane alligevel bliver meget rundelig; vi have derved nærmest ladet os lede af det Hensyn, at, naar Staten skal købe Banen nu, har den billigt Krav paa i alt Fald ikke at give synderlig mere for den, end den vilde koste, naar vi i dette Dieblit skulde anlægge den. Hvis man vil gjøre Billighedshensyn gjældende overfor Cierne af Banen, ser jeg ikke rettere, end at Billighed mod disse Entreprenører bliver fuldt tilfredsstillende ogsaa ved det Ændringsforslag, vi have stillet. Det er dog klart, at Folk, der eie en saadan Bane, der ikke giver noget Udbytte, allerede derved, at de faae kontante Penge istedet- for ufrugtbare, opnaa en saa betydelig Fordel, at de vel kunde være tjente med at betale noget ganske anderledes Klæffeligt derfor end det, der ligger i vort Forslag. Jeg skal dermed meget anbefale, at dette Ændringsforslag bliver vedtaget, og jeg vil sige, at skulde vedkommende Medkontra- henter i saa Fald ikke ønske at indlade sig med Staten om Salg af Banen, seer jeg for mit Ved- kommende ikke, at Ulykken er større; jeg tror i alt Fald ikke, at det vilde være nogen Ulykke fra Statsassens Standpunkt, men snarere en Ulykke for vedkommende Entreprenører, thi jeg tror, at Udgiften for dem til at faae denne Bane dyrere betalt bliver ringere og ringere for hvert Aar.— Den tredie Banestump, vi have foreslaaet, og som fra Begyndelsen af Alle vare enige om, er Struer-Oddesund. Nu sagde ganske vist den ærede Minister, at Landsthinget i sin Tid ikke havde villet gaa ind paa denne Bane, uden ogsaa at faae en Bane Oddesund—Thisted, ligesom den ærede Minister fremhævede, at Befolkningen der-ovre har billigt Krav eller en rimelig Forvent- ning om at faae saadan en Bane, en Forvent- ning, der nødvendig burde stufes. Jeg kan for mit Vedkommende indrømme, at der er Noget veri-

at Thisted Amt ganske vist har et Krav paa, at komme i Forbindelse med det øvrige Jernbanenet. Udvalget havde imidlertid ment, at vi paa dette Punkt gjorde allerede en ikke uvæsentlig Indrøm- melse, en Indrømmelse, som Amtet vilde sætte Pris paa, naar vi bragte Banen op til Oddesund og saa fikrede Forbindelsen med Thisted Amt. Smidlertid er det jo ganske vist, at det vilde være mere værdifuldt for Befolkningen at faae en Bane helt op til Thisted, og naar det kunde lade sig gjøre for en billig Penge, naar det i det Hele kunde stille sig saa, at denne Studebane ikke blev dyrere, end en saadan Bane behøver at være, at den blev anlagt efter den letteste Maalestof, hvor- efter vi i det Hele anlægge Baner, vilde der for mit Vedkommende ikke være Noget til Hinder for at gaa ind paa denne Bane, naturligvis under Forudsætning af, at det var givet fra Thingets Side, at det blev det endelige Resultat af Loven, og at der da tillige var Sikkerhed for, at den ærede Ministers Stilling til denne Lov, det Alt eller Intet, som han syntes at holde paa igaar, ikke længer vilde være tilstede, at man altsaa under den Forudsætning kunde gjøre Regning paa en anden Stilling fra den ærede Ministers Side end den, som syntes at fremgaa af hans Udtalelser igaar. Det var den ærede Ministers egen Indvending mod Lovforslaget, at det var begrændset paa en altsaa stærk, altsaa indgribende Maade. Det er som sagt en Indvending, jeg ikke har kunnet for- klare ud af det Indhold, som Loven har, saaledes som den er kommen fra Ministerens Side; men jeg vil sige, at den anden Indvending, som kom fra Ministerens Side, forekommer mig endnu mere uforklarlig, thi det forekommer mig, at hans Ud- talelser egentlig gif ud paa, at han ikke engang er fornøjet med, at vi stemme for de Forslag, som her foreligger, men helst vil have, at vi ogsaa skulle stemme for den af de samme Moti- ver, som have ledet ham. Han siger: Det kan ikke hjælpe, om jeg faaer disse tre Baner, for da har jeg ingen Veiledning med Hensyn til fremtidige Baner. Det forekommer mig, at den ærede Ministers og det ærede Ministeriums Stil- ling i det Hele just ikke er saadan, at det med nogen Jøie har kunnet vente at faae et Lillids- votum, som sikker dem Udsjælfelsen af deres Jernbanepricer for mange kom- mende Aar. Det er i Virkeligheden heller ikke den Form, hvorunder Ministrene pleie at for- handle med Thinget, at de saaledes ikke ere for- nøiede med at faae det, de i Dieblittet ønske, men ogsaa vilde have Garanti for en uvis Frem- tid. Jeg vil sige, at, hvis jeg kommer til at stemme for dette Jernbaneforslag enten som det nu foreligger fra Udvalgsklertallets Haand eller med en Thistedbane i ogsaa, vil jeg forvare mig imod, at der deri skulde ligge noget som helst Bin- dende for mit Vedkommende med Hensyn til Frem- tiden. Jeg er aldeles ikke tilbøjelig til at binde